

Dushi de Dwergschnauzer (9)

Zucht... ik heb het de laatste tijd niet echt makkelijk gehad. De ene klap na de andere moest ik verwerken. Eerst hoorde ik dat ik een zusje zou krijgen en alsof dat nog niet erg genoeg was, hoorde ik ook nog dat mijn vriendinnetjes Joke en Vera een eigen hondje zouden krijgen. Ik was even een beetje in shock, hoor. Mijn eerste gedachte was dat ik het eigenlijk helemaal niet zag zitten om MIJN vrouwtje straks te moeten delen en dan moest ik ook nog MIJN vriendinnetjes gaan delen.

Na een goed gesprek met het vrouwtje, heb ik het nieuws van dat zusje maar even aan de kant geschoven. Dat zusje is voorlopig nog in de maak en het vrouwtje heeft geen idee wanneer ze geboren wordt, dus daar deal ik later wel mee. Maar het hondje van Joke en Vera... dat was potverdorie wel echt serieus hoor! Ze liepen al een tijdje met de gedachte om een hondje uit het buitenland te adopteren, maar hadden nog geen hele serieuze plannen. Ze hadden zich inmiddels wel aangemeld bij verschillende organisaties op facebook..... en toen kwam Nori voorbij. Zodra ze haar foto zagen, waren ze verliefd. Gewoon verliefd... op een ander hondje. En het ergste is... toen het vrouwtje haar foto zag, zei ze dat ze ook een beetje verliefd op Nori was. Ze vonden haar zo mooi en ze had zulke mooie ogen. Blablabla. Allemaal leuk en aardig, maar ik dan? Ze vonden mij toch altijd de mooiste, de leukste en de liefste.. en de ondeugendste, dat ook natuurlijk. Waar bleef ik in dit hele verhaal?

Het vrouwtje begreep gelukkig wel dat het een hele omschakeling voor me zou zijn en daarom hadden we weer een klein onderonsje. We hebben weer even een gesprekje met elkaar gehad. Ze vertelde dat Nori het heel moeilijk had (gehad). Ze is op straat gevonden en moest gewoon voor haar eigen eten zorgen. Nu zat ze in de opvang met heuuul veel andere hondjes en ze moest gewoon buiten in de kou slapen.

Oké, dat klonk idd best wel zelig. Ik moest er even over nadenken, want ik wilde er wel ff goeie afspraken over maken. Als het vrouwtje, Joke en Vera zouden beloven dat Nori niet voorgetrokken zou worden, zou ik Nori gaan helpen om haar te leren dat ze hier niet voor zichzelf hoeft te zorgen. Maar dat je juist je vrouwtje voor het karretje moet spannen om dingen voor je doen. Ik ben daar namelijk heuuul goed in, al zeg ik het zelf!

Inmiddels zijn we al een tijdje verder en woont Nori al een paar weken bij Joke en Vera. Joke en het vrouwtje maakten zich wel een klein beetje zorgen over hoe ik zou reageren als ik Joke samen met Nori zou zien. Normaal gesproken jaag ik elke hond bij Joke en het vrouwtje weg. Het maakt me niet uit hoe groot ze zijn. En als het grommend niet lukt, ga ik op mijn achterpoten staan en duw ik ze met mijn voorpoten weg. Als ze dan uiteindelijk op een meter afstand staan, wil ik wel weer met ze spelen. Het draait tenslotte allemaal om duidelijkheid, nietwaar?

Zo ook bij Nori. De eerste kennismaking ging hartstikke goed. Iedereen had zich voor niks zorgen gemaakt, want ik heb helemaal niet zo heel erg lelijk gedaan. Nori is idd heel mooi en lief. Maar dat vind ik nu niet zo erg meer, want het vrouwtje heeft mij verzekerd dat ze mij de allermooiste en de allerliefste vindt. Op zich doet Nori het best goed, maar er zijn een paar dingen die nog een beetje bijgeschaafd moeten worden. Ze vindt veel dingen nog een beetje spannend ennnnnn..... ze is helemaal niet ondeugend!! En ja....wie kan je daar beter bij helpen dan ik.

Dusssss ik heb, tijdens de wandelingen, even goed voorgedaan hoe je dat moet doen. Nori is een vlotte leerling, want na 2x had ze het al door. Of ik ben gewoon een goeie lerares, dat kan natuurlijk ook (hihi). We zijn de eerste les makkelijk begonnen. Je moet het tenslotte wel een beetje opbouwen, toch? We zijn gewoon rustig aan begonnen om wat vogels het water in te jagen. Dat is niet te moeilijk, maar je moet wel focussen. En stapsgewijs werken. Je komt aangelopen, scant tegelijkertijd de omgeving. Als je de vogels in het vizier hebt, loop je er eerst quasi nonchalant naartoe. (Dat betekent dat je wel in de goeie richting loopt, maar dat je net doet alsof dat toevallig is). Vervolgens ga je ietsje harder lopen en als je er bijna bent...hoppa... even de vaart erin en dan liggen alle vogels in het water. Tenminste, als je het goed doet, hè.

De eerste keer keek Nori het een beetje aan, de tweede keer liep ze achter me aan, maar had ze het stappenplan nog niet zo goed onder de knie. En nu... nu doet ze zo goed haar best om die vogels zelf het water in te jagen. Ik ben echt wel een beetje trots op ons.

De tweede les was al iets moeilijker, nl beestjes zoeken in het gras. Ik heb al 2 keer, tijdens een wandeling, een muis te pakken gekregen. Oké, de ene was al dood en half vergaan, dus die kon toch niet meer weglopen. Maar het gaat om het idee, hè. De tweede keer lukte het wel. Super trots was ik dat dat beest in mijn bek zat. Het vrouwtje was er iets minder blij mee, maar ach. Ik kan heel goed Oost-Indisch doof zijn, dus dat kwam op dat moment wel goed uit toen ze "LOSSSSS, Dushi LOSSSS" aan het roepen was.

Het leek me wel een leuk idee om dat Nori ook te leren. Hoe je een muis kan vangen en dat Oost-Indisch doof zijn is natuurlijk ook wel handig af en toe. Dus de volgende les moest ze weer heel goed opletten. Je loopt in het gras, vangt een bepaalde lucht op. Duwt je neus naar beneden en begint heuuuuul hard te snuiven. Je volgt de geur en als het verplaatst, verplaatst je zelf natuurlijk mee. Nori bekeek het eerst weer even, liep toen achter me aan en probeerde ook te snuiven. Het leek natuurlijk nog nergens op, maar je kan natuurlijk ook niet teveel verwachten bij zo'n eerste les van een nieuwe activiteit.

De tweede keer ging het al beter en de derde keer verbaasde ze iedereen... zelfs mij. We waren weer lekker aan de wandel, ik keek even achterom en zag verbaasd dat Nori niet meer achter me liep. Ze stond eerst naar een bepaalde plek in het gras te staren en liep er naartoe. Ging op haar achterpoten staan om een sprongetje te maken en duwde toen heel elegant haar neus in het gras. En zelfs toen ze 2 keer haar neus verplaatste, maakte ze een sprongetje. Tssss, dit zag er zelfs veel professioneler uit dan hoe ik het deed. Het vrouwtje en Joke waren helemaal blij. Blij omdat Nori dit deed en blij omdat ik het haar geleerd had.

Het vrouwtje zei dat ze trots op me is, omdat ik Nori aan het leren ben hoe ze “hond kan zijn”. Nou, als het vrouwtje trots op me is, omdat ik ondeugend ben, vind ik het goed, hoor.

We zijn ook nog op een klein strandje geweest. Eerst vond Nori dat ook allemaal een beetje eng, maar dat gaat ook al veel beter. Het vrouwtje moest natuurlijk weer foto's van onze achterkant maken. Ze is gek op schnauzer kontjes, maar ze zegt dat Nori haar kontje “er ook mag zijn”. En toen moest er natuurlijk weer een foto van gemaakt worden. Het is soms een gek mens, hoor... dat vrouwtje van mij. Maar daarom passen we misschien wel zo goed bij elkaar.

Het vrouwtje zegt dat ik mijn zusje straks ook ondeugende dingen mag leren. Dat opent dan weer perspectieven. Ze zegt dat wij straks de “Drie musketiers van Ommoord” worden. Ik heb geen idee wat ze daarmee bedoeld, maar als we ondeugend mogen zijn, kan het alleen maar leuk zijn. Ik ga er eens lekker een paar uurtjes over dromen. Misschien krijg ik nog wel meer ondeugende ideeën.

Een dikke lekker en tot de volgende keer,

Liefs Dushi.